

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Clara Raphael

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 282.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403938538784.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

Med denne klare distinktion mellem 'huset' og 'hjemmet' defineres samtidig romantikkens særlige 'intimsfæreliv' og den kvindeidentitet, som udgik herfra. 'Hjemmet' bliver noget følelsesmæssigt og æstetisk, en enestående kærlighed mellem ægtefæller og børn omgivet af interieurer, som kvinden skaber. Heroverfor står 'huset' som en økonomisk og juridisk kontrakt. Den spaltede familie rummer nu to syn på ægteskabet og to kvindetyper, som historisk set faktisk havde afløst hinanden ved overgangen fra 1700- til 1800-tallet. 'Huset' bygger på loven og bæres af børnenes biologiske mor, fru Aagesen; 'hjemmet' bygger på følelser og bæres af den selvvalgte stedmoder, Helene. Faderen har fravalgt den ældre ægteskabsform til fordel for den moderne. Udspaltningen af børnenes 283 barndomshjem på disse to ægteskabsformer, den traditionelle husholdning, som skulle tilfredsstille legemlige behov og fremskaffe legitime arvinger, og den romantiske intimsfære, som skulle tilfredsstille følelsesmæssige behov og skabe 'valgslægtskaber', svarer til periodens kønsdualisme. Pigen, Minona, identificerer sig med Helene og dennes (illegitime) kærlighed til faderen, hendes identitet udgår fra 'forældrenes' forening »saavel i levende Ømhed for dette yndige Barn [Minona selv], som i gjensidig Kjærlighed til hinanden«; drengen, Viggo, identificerer sig derimod med legaliteten i den biologiske moders krav, hans identitet funderes i loven og »den ægteskabelige Eiendomsret« (s. 99). De biologiske forældres skilsmisse og tidlige død efterlader således børnene på kønsdualismens yderpositioner.